No. 2225 Zaterdag 28 Augustus 1926. 43ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: St. Elisabeth's Gasthuis.
Administratie: St. Thomas-college.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50; voor elken regel meer 7½ cts.

De Vergadering

IN HET

„Kransje".

De Watervoorziening.

Een onderwerp, dat sinds een jaar velen onderling verdeeld hield, is toch in werkelijkheid een onderwerp gebleken, dat bij velerlei afwijkend inzicht de sympathie heeft van allen, de menschen toch meer aan elkander bindt dan vaneen scheidt.

Du choc des opinions jaillit la vérité.

Door de botsing der meeningen komt ten slotte de waarheid te voorschijn.

Door wrijving komt licht.

Het heeft in den laatsten tijd inderdaad hard tegen elkander aangebotst.

Vóór- en tegenstanders hebben scherp tegenover elkander gestaan. Daar zijn woorden gevallen, die niet te verantwoorden waren, die heelemaal niet gesproken hadden mogen worden, die wij in het minst niet wenschen in bescherming te nemen.

En toch mogen wij ook hier zeggen: O *felix culpa.*

Ook die afkeurenswaardige woorden hebben *post factum* hun goede zijde gehad. Die felle bliksemschichten en donderslagen hebben de atmospheer gezuiverd en opgelucht.

De laatste (naar wij hoopen) schermutseling heeft de vorige week Vrijdagavond plaats gehad.

De tijd van beter begrijpen, van onderling samenwerken, het gemeenschappelijk streven naar één doel, het strijden schouder aan schouder door allen schijnt nu bereikt.

Men kent den stand der kwestie. Op de bijeenkomst op Dinsdagavond 10 Augustus, uitgaande van den *Cur. Vrijheidsbond*, bracht vooral Dr. P. H. v. D. HOOG door zijn felle rede de gemoederen in opschudding. In de *Amigoe* van 14 Augustus hebben wij deze rede afgedrukt, waartegen wij terstond in het volgend nummer van Zaterdag 21 Aug. zoo krachtig mogelijk stelling namen.

Aan den vooravond van het verschijnen van dat nummer werd de Verg. in het *Kransgebouw* gehouden.

Het is een mooie, zeer belangrijke avond geweest. Wij gelooven niet, dat er ook maar een enkel persoon is geweest, die zich het bijwonen van die bijeenkomst berouwd heeft.

Als eerste doel was die Vergadering uitgeschreven meer als protest tegen de rede van Dr. v. D. HOOG, die voor zeer velen een ergernis was geweest.

Doch als nevendoel was deze gelegenheid aangegrepen om in zake *Watervoorziening* tot eenige blijvende resultaten te komen.

De groote zaal van het *Kransje*, die 200 á 300 personen kan bevatten, was vol. Velen moesten zich zelfs met staanplaatsen behelpen. In de nevengaanderij en aan de buitenramen stonden groepen menschen opeengehoopt.

Alle standen der maatschappij waren vertegenwoordigd. Leden van den Raad v. Bestuur, van den Kol. Raad, bijna alle doktoren, tal van ambtenaren, zeer vele employe's van de C. P. I. M. enz. enz, ook een 20 tal dames merkten wij op.

De leiding van de vergadering was in handen van den Heer H. J. VOOREN, die zich van die taak opperbest gekweten heeft.

De eerste spreker van dien avond was de Heer JAN L. C. MONSANTO, practizijn alhier. Ruim een uur lang heeft deze spreker het talrijk auditorium weten te boeien. Het was een redevoering in grooten, klassieken Ciceroniaanschen stijl, rustig en kalm van betoog, scherp en snijdend van inhoud, vol gloed en vuur, levendig en overtuigend van voordracht, die herhaaldelijk door geestdriftig applaus werd onderbroken.

Hoe gaarne wij ook de niet-aanwezigen op deze vergadering van deze rede zouden willen laten genieten, zoo is het toch onmogelijk ze in zijn geheel in ons blad af te drukken, daar ze ruim 1½ pagina van onze courant zou vullen. Wij bepalen ons daarom tot het resumé, dat de spreker zelf aan 't einde van zijn rede liet volgen:

„Resumeerende al het vorenstaande vermeen ik naar mijn bescheiden krachten te hebben aangetoond:

1o. dat de Kol. Raad nooit is geweest en niet is tegen een gouvernements-watervoorziening, maar integendeel zelf van meening is, dat die hoe eer hoe liever moet komen.

2o. dat het afstemmen van het plan-Molengraaff is geweest, een daad van voorzichtigheid, waarvoor wij den Raad dánkbaar moeten zijn, zooveel te meer nu Prof. Kraus zelf een niet gunstig oordeel over het plan heeft geveld.

3o. dat de Kol. Raad van zijn kant inderdaad méér dan één voorstel aan de hand heeft gedaan ten doel hebbende te voorzien in het thans heerschend watergebrek.

4o. dat er absoluut geen reden voor Dr. v. D. HOOG heeft bestaan om de Raad te beleedigen en diens eer en goeden naam in verdenking te brengen.

5o. dat daarom die handeling van hem door elk weldenkend mensch ten zeerste wordt afgekeurd.

6o. dat hij zijne hoorders en lezers eenvoudig op een dwaalspoor heeft gebracht, en dat zij thans in staat zijn zelf de vraag te beantwoorden of en in hoeverre er sprake van mag wezen, dat Dr. v. d. Hoog te goeder trouw heeft gehandeld."

Als tweede Spreker trad op Pater P. A. EUWENS, die begon met te zeggen wat Dr. v. d. Hoog hem in 't begin van dien avond in 't oor fluisterde: „dat hij (Dr. v. d. H.) den knuppel in het hoenderhok had gegooid." Zeker, meer dan hardhandig was Dr. v. d. H. opgetreden, de veeren [illegible] rondgevlogen en vele [illegible] en beleedigd. Was zoo'n optreden, 'n ruwe boks-methode, nu wel noodig geweest?

Spreker zeide, dat hij zich dezen avond een tweeledig doel had voorgesteld 1o. eerst een meer zuivere basis te verkrijgen om op een vasten grondslag verder op te bouwen nl. door de weerlegging van de beweringen van Dr. v. d. Hoog 2o daarna de noodzakelijkheid, de dringende eisch van een watervooziening, voor onze stad uiteen te zetten.

Daarom verzocht de Spr. de geachte verg. goed voor oogen te houden, het hoofddoel van deze bijeenkomst *niet* kan en mag zijn, elkaar eens goed den mantel uit te vegen en de huid vol te schelden. Daarmede bereiken wij niets. Wij moeten een watervoorziening krijgen voor onze stad. Dat is de meest dringende eisch, daartoe moeten wij allen meewerken, daartoe moeten vóór- en tegenstanders, vriend en vijand van dezen avond zich met elkander verzoenen en tot een vergelijk komen en samenwerken om dat grootsche, belangrijke werk tot stand te brengen.

Met andere woorden: wij moeten van avond deze zaal niet verlaten, zonder dat een vast plan, een „plan de campagne" gevormd is, ons werkprogram nader is uitgestippeld en opgemaakt.

Overgaande tot de kern van het betoog van Dr. v. d. Hoog, weerlegde de spreker diens argumenten, in hoofdzaak op dezelfde wijze als den volgenden morgen door de „Amigoe" werd afgedrukt. De schijn-argumenten van Dr. v. v. H. werden op streng zakelijke en wetenschappelijke wijze grondig weerlegd.

Ook de bewering van Dr. v. d. H. als zou de Raad een drievoudige waterleiding hebben voorgesteld bestreed Pater Euwens. Vermoedelijk heeft Dr. v. d. H. die vinding van Ir. Molengraaff cadeau gekregen. Want reeds bij de openbare behandeling v. h. plan Molengraaff op 26 Juli viel iets dergelijks in het betoog van den gemachtigde van het bestuur (Ir. Molengraaff) te beluisteren. Doch noch in het *Voorloopig* noch in het *Eind-Verslag*, noch in de Openb. zitting is er door den Raad iets gezegd of voorgesteld, wat recht geeft een dergelijk voorstel of plan bij een der Raadsleden te vermoeden.

Alleen is er het volgende gezegd in het *Eindverslag*:

„Degenen die bij een watervoorziening ook de hoeveelheid regenwater willen vermeerderen, hebben niet de bedoeling het putwater te elimineeren. *Regenwater* zou in de allereerste plaats als *drinkwater* verschaft kunnen worden; als *waschwater* kan eer zeker met *putwater* van *Buena Bista* worden volstaan, en voor *spoelwater* wellicht zelfs met *zeewater*.

„Indien aan den eenen kant regenbakkenbouw wordt bevorderd en aan den anderen kant het Bestuur zorgt voor ruime voorziening van putwater, dan mag wel de verwachting worden gekoesterd, dat de toestand zich in die richting zal wijzigen, dat geen nijpend watergebrek zich meer zal doen gevoelen.

„De kostbare buisleiding van Hato blijft dan achterwege". enz.

Nergens in bovenstaande woorden is er sprake van een driedubbele buisleiding. Dat is pure phantasie.

Men zou eerder kunnen concludeeren: tot *geen enkele* buisleiding. Want wie een regenbak bij zijn huis heeft, doet het zonder buisleiding. Voor 't putwater van Bonabista zou een pijpleiding kunnen gebruikt worden, maar in bovenstaande woorden is klaarblijkelijk de distributie door middel van trucks bedoeld en het *spoelwater* door middel van zeewater geldt natuurlijk meer speciaal voor menschen, die langs het Rif of de zeekant wonen, of aangesloten zijn op de leiding van brakwater van de firma Maduro.

Gelijkerwijze brak de spr. ook de insinuatie van Dr v. d. H. af, als zouden de leden van den K. R. gelust zijn op een subsidie voor regenbakkenbouw om later dat water tegen 75 cts per bl. te kunnen verkoopen.

Vooreerst is de prijs van 75 cts zoo abnormaal hoog als bij menschengeheugenis nog nooit is voorgekomen. Ten 2o. hebben alle leden v. d. Raad reeds bij zich aan huis een regenbak die niet grooter [illegible] uitgebouwd kan worden, 3o. veronderstelt die eventueele regenbakkenbouw noodzakelijkerwijze strenge waarborgen van den kant van het Gouvernement, zooals in den Raad bij de bespreking van dat punt nadrukkelijk gestipuleerd is.

Aan het einde van zijn betoog gekomen, verzocht Spr. nogmaals de verg. bij de verdere besprekingen niet het hoofddoel uit het oog te verliezen nl. dat onze stad een watervoorziening moet krijgen. Spr. wilde zelf nu terstond nog geen vast plan voorstellen, doch eerst liever de voorstellen van anderen afwachten en onder de oogen zien om daarna een beter oordeel te kunnen vormen en daarom nà de andere sprekers, die nog het woord wenschten te voeren, het 2e deel van zijn rede behandelen.

De nieuwsgierigheid was buitengewoon hoog gespannen, toen Dr. v. d. Hoog naar het podium trad en het woord vroeg.

Mijne Heeren

Op de woorden, die ik in de vergadering in de loge: *Igualdad* op 10 Aug. heb gesproken en waarvan enkele meer direct tot de leden van den Kol. Raad gericht waren, is een heftig protest gevolgd.

Heel waardig is dat protest nu direct niet geweest. — een adres aan den Raad, voorzien van handteekeningen, waarvan een deel althans samengeraapt werd op de societeit, iemand, die op een vergadering een uur lang op mij heeft staan schelden en de rest naar rato; met de mededeeling later in de courant, dat dit adres geteekend was door de voornaamste ingezetenen.

Maar toch betuig ik daarvoor mijn dank. Want om deze verontwaardiging, om die actie tegen mij is het me juist te doen geweest. En het is mij een bewijs, dat ik bereikt heb datgene wat ik juist wilde en dat *het eenige* was, wat ik wilde: Dat U naar mij zoudt luisteren en goed luisteren.

En dat is geschied. En nu kunt U verder van mij zeggen, dat ik beleedigende uitdrukkingen heb gebezigd, dat ik een vlegel ben, dat ik niet weet, hoe mij te gedragen in een vergadering, dat ik de dingen overdreven heb, goed — goed — allemaal goed. Maar daarmede wordt geen tittel of jota veranderd aan het feit, ten *eerste* dat wij geen waterleiding hebben, 2o. dat de Kol. Raad *niets* gedaan heeft om ons die waterleiding te geven en ten 3o. dat er iederen dag menschen sterven en dat die menschen sterven door *onze* schuld.

Ik zeg *schuld*, M. H., en dat meen ik, want men is niet alleen schuldig als men slechte dingen doet, men is ook schuldig als men nalaat het goede te doen. En dat goede — het verschaffen van een drinkwatervoorziening — *is* nagelaten.

En juist het feit, dat U samen bent gekomen om U te verontschuldigen, toont mij de waarheid van het spreekwoord: *Qui s'excuse, s'accuse.* Wie zich verontschuldigt, beschuldigt zich zelf.

En het feit, dat het protest-schrijven, vóór U tegen mij, onderteekend zal worden door de *voornaamste* ingezetenen, zooals de *Amige* zei, en *niet* door alle proletariers, bewijst mij, dat er iets niet zuiver is aan deze zaak, dat er een luchtje aan is, een regenbak-luchtje.

En toch al dat geprotesteer, dat vijandig geda, die gekwetste eigenliefde, is zoo jammer M. H.

Ik wilde zoo gaarne, dat U in mij zag den man, die vecht voor een goede zaak, maar die in dat gevecht niet terugdeinst voor welk hulpmiddel dan ook. En in een dergelijken strijd is het soms wel eens noodig van excentrieke wapenen gebruik te maken.

En hier laschte Spreker een kleine episode in, om zijn betoog duidelijk te maken. Hij vertelde van een vriend in Amerika, die daar heelemaal in de politiek is opgegaan, en bij de verkiezingsstrijd op echt Amerikaansche wijze te werk gaat. Zoo heeft die vriend eens een politieken tegenstander onschadelijk gemaakt, door hem op te lichten, uit te kleeden, eerst door koolteer daarna door veeren heen te rollen, en zoo toegetakeld te kijk te stellen met een bord om den hals met een opschrift om hem belachelijk te maken.

„Maar" zoo keerde Spr, weer tot zijn betoog terug, „wanneer er een motie zal worden ingediend van vertrouwen in den Kol. Raad, dan zal ik de eerste zijn, die mij daarbij aansluit, omdat ik het absolute vertrouwen heb dat een bestuurscollege waaraan de wil en de billijke wenschen van het volk op zoo duidelijke wijze zijn kenbaar gemaakt, niet zal nalaten met die wenschen rekening te houden en er gevolg aan te geven."

Het valt niet te ontkennen, dat deze rede een meesterlijke zet, een groote handigheid is geweest. Maar toch was zij ook een groote teleurstelling, want er zal wel niemand zijn, die dat betoog volkomen bevredigd heeft. Zooals bij het debat de Heer MONSANTO constateerde, heeft Dr. v. d. Hoog geen enkele zijner argumenten uit zijn vorige veel besproken rede van 10 Aug. nog zoeken te redden of een zijner beweringen staande gehouden, hij heeft zich zelfs niet de minste moeite gegeven om de argumenten contra zijn betoog te weerleggen.

Onze totaal indruk van de rede van Dr. v. d. Hoog op dezen avond was van een poseeren á la MULTATULI met zijn toespraak tot de *„Hoofden van Lebak."*

Zonder twijfel heeft Dr. v. d. H. in deze zaak hoogst zonderlinge en excentrieke strijdmiddelen gebruikt, is, volgens zijn eigen zeggen, in dezen strijd niet *voor welk hulpmiddel dan ook* teruggedeinst.

Eigenlijk is dat je reinste toepassing van het toch steeds en in ieder geval ongeoorloofde princiep: *Het doel heiligt de middelen."*

Al dadelijk nadat Dr. v. d. Hoog zijn rede beëindigd had, werd het debat ingezet, werd steeds weer geanimeerd, doch had de fout, dat het zich te veel op zijpaadjes liet afleiden en heil ging zoeken in nietigheden en beuzelarijen.

Want wat voor succes was er nu ingelegen, zooals sommige sprekers betoogden of er op de vorige vergadering in de Loge 60 of 80 luisteraars waren geweest, hoeveel stoelen er in die zaal gestaan hadden, hoe die onderteekenaars op dat adres aan den Raad verkregen waren, en dan het onsmakelijk uitspinnen van die kapitale vraag, hoe of de onreinheden van katten in de regenbakken kunnen terecht komen, of al het water in den regenbak van *Steenrijk* wel het volk ten goede was gekomen enz. enz. Al die uitstapjes en slippertjes van dat onvruchtbaar debat zullen we maar niet aan de vergetelheid trachten te ontrukken.

Pater Euwens besteeg weer het podium en verzocht de verg. zich wel te herinneren wat hij bij het begin van zijn rede gezegd had. Er moesten van avond spijkers met koppen geslagen worden. Wij moeten de zaal niet eerder verlaten, voor dat wij iets blijvends, iets vruchtbaars tot stand gebracht hebben, voor dat we de kans voor een watervoorziening voor onze stad eenigen vasten vorm gegeven hebben. Dat doel is eigenlijk tweeledig.:

1o. Bij de nu nog steeds heerschende droogte: een maatregel van *tijdelijken* aard, maar waar zeer veel haast bij is, die zoodra mogelijk moet tot stand komen, wat geen dag of geen nacht kan wachten, het distribueeren van water ook in de meeste afgelegen wijken door middel van trucks van het Gouvernement,

2o. een *definitieve* maatregel, een watervoorziening voor de stad door middel van een buisleiding.

DR. V. D. HOOG antwoordde hierop dat hij niets voelt voor een waterdistributie door middel van trucks, omdat hij dat een *lapmiddel* vindt, een *halve* maatregel, een wijze van watervoorziening, die bovendien nog zeer onhygiënisch is.

Waartegen Pater Euwens in het midden bracht, dat hij het ook alleen als *tijdelijke* maatregel voorstelde. De bevolking, die nu bij deze droogte groot gebrek heeft aan water, moet *terstond* geholpen worden, dat kan niet wachten tot de waterleiding klaar is. Dat duurt nog op zijn allerminstens een jaar.

DR. V. D. HOOG gaf nog niet toe, bleef

het een lapmiddel noemen en onhygiënisch, waarop Pater antwoordde: Goed, Dokter, wanneer U die waterdistributie afkeurt en U er tegen verklaart, dan moet U ook consequent nog veel meer afkeuren en de waterdistributie verbieden van de tegenwoordige trucks en vooral van de ezelkarren, want die is nog veel onhygiënischer.

Maar dan komt op het oogenblik het grootste deel van de stad geheel zonder water te zitten en dan zullen de meeste menschen van dorst sterven, terwijl er nu hoogstens kans is dat een enkele er beetje buikpijn mee oploopt. Wat is erger?

Hierna gaf de Dokter hoewel ongaarne zich gewonnen. Tevens verzocht dezelfde spr. den dokter om nu ook met zijn deskundig advies die zaak krachtig te steunen en met veel spoed bij het Gouvernement op die distributie door middel van trucks aan te dringen. Want volgens de uitlatingen van Ir. Molengraaff, vindt ook deze die wijze van distributie eveneens onhygiënisch, en daarom zouden, volgens loopende geruchten, vier trucks, die bij *Opb. Werken* ongebruikt staan, binnenkort publiek verkocht worden en dan zou natuurlijk die waterverkoop op die wijze onmogelijk zijn uit te voeren.

Dr. v. d. Hoog vatte weer het woord op en zooals niet anders kon verwachten worden, drong hij zoo sterk mogelijk aan op een *difinitieve* regeling van de Watervoorziening door middel van buizenleiding en stelde ter verzoening der partijen een middelweg voor:

„Kijk eens hier," zeide de Dokter, „het plan Molengraaff bestaat uit twee gedeelten. Het *Buena Bista*-gedeelte en het *Hato*-gedeelte. Dat B. B. veel en goed water levert, weet iedereen, daaraan twijfelt niemand. Alleen aan de waarde van Hato wordt getwijfeld. Wat heeft U (leden van den Raad) belet om te zeggen: goed, wij zullen bij het 1ste gedeelte alvast beginnen: Een tank bij Buenabista, een pijpleiding naar de stad en binnen een jaar heeft Willemstad water. In dien tijd kunnen wij het *Hato*-gedeelte nog eens ernstig bestudeeren. Maar neen, gij hebt niets gedaan, en nu ligt de heele Watervoorziening op zijn dooie rug."

Pater Euwens moest aan Dr. v. d. H. ook deze laatste illusie ontnemen. Wat de dokter hier voorstelde als een nieuw mooi plan, een vondst van hem zelf, en aan den Raad zoo uitdagend vroeg waarom ze niet met dat plan was voor den dag gekomen, dat was inderdaad wel degelijk in den Raad besproken.

„Luister," zoo vervolgde de Spr. wat ik U zal voorlezen uit het *Voorloopig Verslag* van den Raad op het plan Molengraaff, gedateerd van 23 November 1925:

„Een lid stelde de vraag of het niet aan te bevelen zou zijn eerst een aanvang te maken met de watervoorziening van Willemstad van uit *Bonabista*".

En wat antwoordde de Gouverneur (of liever zijn technisch adviseur, de Heer Ir. Molengraaff) hierop in de *Memorie van Antwoord* i. d. 18 Maart 1926?

„Het verdient geen aanbeveling een aanvang te maken met de watervoorziening van de stad uitsluitend met water van Bonabista, omdat alleen door de combinatie van Hato en Buenabista het mogelijk *zal* zijn gedurende droge tijden een voldoende hoeveelheid water aan de stad te leveren."

Wat blijkt dus hieruit? Dat een watervoorziening, alleen van Bonabista uit, zeker kans heeft gehad door den Kol. Raad te worden aangenomen, doch dat dit plan door den Gouverneur (of liever door zijn adviseur den Heer Molengraaff) werd verworpen. Men kan er alzoo niet den Raad een verwijt van maken, dat het *niet* tot stand is gekomen, doch alleen aan den Heer M. (In den stijl van Dr. v. d. H. zouden we misschien mogen zeggen, dat het plan van den K. R. gesaboteerd is.)

Bovendien heeft ook de Heer L. O. Lampe, de eerste spreker die op dienzelfden avond als Dr. v. d. H. in de loge de *Igualdad*, op 10 Augustus het woord voerde, ongeveer hetzelfde plan voorgesteld.

Uit dit alles wat tot nu toe te gerde was gebracht, zocht Spreker nu de bouwstoffen bij elkaar om een voorloopig plan van een waterleiding voor onze stad aan de verg. voor te stellen.

Spreker had verwacht, dat een van de ingenieurs van de Isla met eenige nieuwe voorstellen zou voor den dag gekomen zijn, daarom waagt hij zijn eigen idées nu aan de houwen en slagen van de kritiek over te leveren. Iedereen moet er zijn gedachten over laten gaan, zonder vooringenomenheid, zonder *parti pris*.

Dit laatste gedeelte van de rede van Pater Euwens moeten we wegens plaatsgebrek tot de volgende week laten rusten. Misschien zijn we dan in de gelegenheid, om zijn gedachten hier en daar nog wat nader toe te lichten, waarvoor op dien avond geen tijd en gelegenheid bestond.

Ruim 11 uur werd de bijeenkomst met een woord van dank van den Voorzitter tot de sprekers en debatters en het geëerd publiek gesloten.

Gedurende den avond hadden de Heeren John en Roberto de Pool nog gelegenheid gevonden met magnesuim licht nog een snapschot te maken van de Vergadering en den beide sprekers van dien avond, welke portretten waarsehijnlijk in de *Miniaturas* zullen worden opgenomen.

Koloniale Raad.

Zitting van Woensdagavond 25 Augustus 1925.

Met algemeene stemmen wordt besloten het volgend schrijven aan den Gouverneur te richten:

„Naar aanleiding van een door Dr. P. H. van der Hoog, Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst op Curaçao, den 10 Augustus 1926 in het gebouw van de Loge „*Igualdad*" alhier gehouden lezing heeft de Koloniale Raad — alhoewel eens ieders recht eerbiedigende om een van 's Raads gevoelen afwijkende meening te hebben, te uiten en te verdedigen — de eer Uwe Excellentie beleefd te verzoeken bij voorkomende gelegenheden zoo mogelijk genoemden Dr. van der Hoog *niet* te willen aanwijzen als Uwen gemachtigde om beraadslagingen van den Raad bij te wonen en een raadgevende stem uit te brengen, daar de Raad, gelet op woordenkeus, toon en peil van bedoelde lezing, speciaal van hetgeen daarin aan het adres van den Raad voorkomt, en gelet op de genomen vrijheid voor wat betreft het aanhalen en verklaren van het geschrevene en gesprokene, niet gaarne dien hoofdambtenaar in zijne vergaderingen zou willen ontvangen."

De Voorzitter leest daarna het volgend telegram voor door den Minister van Koloniën aan den Gouverneur verzonden en door dezen aan den Raad medegedeeld:

„Boomsma deelt mede, dat kosten Handelskade met *nieuw* Waaigat-plan volgens gezonden teekening, globaal 560.000 gulden exclusief kosten aankoop terrein-Boom, tegenover 480.000 gulden *oud* plan. Over enkele dagen brengt hij advies uit aan Prof. Kraus over nieuw plan."

De Voorzitter leest ook een uitnoodiging voor, ontvangen om de vergadering van l.l. Vrijdag in het *Kransgebouw* te gaan bijwonen. De Voorzitter zegt, dat hij de uitnoodiging heeft laten circuleeren en dat een paar leden van den Raad daar tegenwoordig geweest zijn. De Voorzitter bedankt de sprekers, die het voor den Raad hebben opgenomen en voegt er aan toe, dat het een aanmoediging is om op dezelfde wijze *volgens eed en geweten* 's lands belangen te blijven behartigen.

Berichten uit de Kolonie.

Feestprogramma

ter gelegenheid van den verjaardag van

H. M. de Koningin

op 31 Aug. a.s.

10 — 11 uur. Zanguitvoering te geven door de Cur. Padvinders in de Kiosk voor het Gouvernementshuis.

4.30 — 5.30. Voetbalwedstrijd op Mundo Nobo door een Hollandsch elftal en een Curaçaosch elftal. De winnaars ontvangen een verguld-zilveren medailje.

6 — 7 uur des avonds, zanguitvoering door de Cur. Padvinders in de Kiosk op het Brionplein.

7 — 9 uur. Openluchtbioscoop op het Brionplein.

9 — 10 uur. Groot schitterend vuurwerk op de Rifbrug.

De Feestcommissie.

Feestprogram.

Het feestprogram bij gelegenheid van Koninginne verjaardag, in dit nummer opgenomen, munt dit jaar uit door buitengewone soberheid. Zoo kaal en eenvoudig is het nog nooit geweest.

Geen muziekuitvoering, geen volksspelen.

Dit jaar heeft de feestcommissie echter de schoolkinderen — en dit zijn er 4500 — met bonbons bedacht en dat schijnt veel geld gekost te hebben.

Gelukkig dat het Muziekkorps *Excelsior* van den *Curac. R. K. Volksbond* uit eigen beweging heeft aangeboden een uitvoering te geven, die in de Kiosk op het Brionplein van 7½ tot 8½ uur 's avonds zal plaats vinden met het volgende program.

1. *Lyly, Pas Redoublé* — *G. Delfort*
2. *Ouverture-Joyeux,* — *Keler-Bela*
3. *Aurore, Grande valse* — *C. Faust*
4. *Lucrecia Borgia, fant.* — *Donizetti*
5. *Eleonore fox-trot* — *N N.*
6. *Bella Rosa, ouverture,* — *Kessels*
7. *Así eres tú, valse,* — *C. Boskaljon*
8. *Matador. Pas Redoublé Renaud*

Korter kan 't niet.

De Eerste Kamer heeft dit jaar onze Begrooting aangenomen zonder debatten, zelfs zonder daarover een Voorloopig Verslag te hebben uitgebracht.

De Senaat meent, dat den nieuwen Minister eerst tijd moet worden gelaten zich in de zaken in te werken.

Teruggekeerd.

ZExc. Gouverneur Brantjes, die de vorige week Donderdag morgen per nieuwe tanker *San Nicolas* de reis maakte naar Aruba, is Zondag namiddag half 6 uur, onder de gebruikelijke saluutschoten, van daar teruggekeerd per olietanker *Invercaibo* van de *Lago Petrol-Cy.*

Ook Dr. R. M. Bobles keerde per zelfde gelegenheid van daar terug.

Gelijkstelling van akten.

Gelijk bekend is reeds herhaaldelijk het verlangen geuit bijakten — akten L. O. voor vreemde talen, wiskunde enz. — welke in Suriname worden behaald, gelijk te stellen aan de Nederlandsche.

Nu verscheen er kortgeleden in Nederland een K. B. (No 119), waarin sprake is van akten L. O., buiten Nederland behaald.

Aanvankelijk koesterde men de hoop, dat daarin ook sprake zou zijn van de Surinaamsche akte.

Blijkens particuliere berichten uit Nederland verkeerde men daar in de meening, dat dit ook het geval was.

Nader ingewonnen inlichtingen wijzen evenwel uit, dat het bewuste K. B. slechts handelt over de bijakten, in Indië behaald.

Suriname is dus nog niet van de partij.

Van harte wordt echter gehoopt, dat ook ons land (Suriname) spoedig in dit voorrecht mag deelen.

Aldus lazen wij in *De Surinamer*. Voor zoover het Curaçao betreft, uiten wij denzelfden wensch.

Een goed voorbeeld.

Zijne Eminentie Kardinaal Hayes, Aartsbisschop van New-York, heeft aan het New-Yorksch comité voor de stichting van een Amerikaansch nationaal fonds ten bedrage van 15.000.000 dollar voor hulpbehoevende Israëlieten in Europa, een som doen toekomen van 250 dollar met zijn beste wenschen voor het welslagen van het werk tot hulpverleening aan noodlijdende Israëlieten „in 't land, der minder welvarend dan het onze."

De gift was op zich zelf gering, maar van groote waarde om den persoon, van wien zij kwam. Op zeer hoogen prijs is dan ook deze daad door het comité gesteld, hetgeen kan blijken uit het volgende.

Toen het schrijven van den Kardinaal in het bureau van het comité in het hotel Baltimore te New-Xork was voorgelezen — aldus de „*Daily American Tribune*" — verzocht de Voorzitter aan zijn medeleden op te staan om aldus hun hooge waardeering en oprechten dank uit te drukken voor deze sympatieke daad van den Kardinaal-Aartsbisschop.

Venezuela.

Morgen ontvangt de nieuw benoemde coadjutor van het aartsbisdom van Merida, Mgr. ACACIO CHACON, de bisschopswijding uit de handen van Mgr. Silva in de kathedraal van Merida in Venezuela.

Mgr. A. Chacon was tot dusverre vicaris generaal van dat aartsbisdom. Onze gelukwenschen.

Leegloopers.

Al maanden lang reeds treft men geregeld bij de *„gangway"*, — die zich op de Handelskade bevindt en die dienst doet om verbinding te brengen tusschen de stoombooten en den wal,— een troep Engelsch sprekende West-Indiers aan, vermoedelijk afkomstig van de Britsche eilanden in den omtrek. Daar schijnen ze bij voorkeur de plaats hunner bijeenkomst te hebben.

Wat die groep nu eigenlijk voor haar bestaan uitvoert, blijft voor ons een raadsel, want altijd ziet men dezelfde gezichten van 's morgens tot 's avonds laat. Men zou daaruit de gevolgtrekking kunnen maken, dat die troep bestaat uit „professional" nietsdoeners. Ledigheid is des duivels oorkussen, zegt een Hollandsche spreekwoord en daar de Britsch West-Indiers van de arbeidende klasse niet zoo bijzonder gunstig staan aangeschreven, zou het niet te verwonderen zijn, dat ze booze plannen smeden. Houdt de politie hier wel een oogje in het zeil?

Kostelijke regen.

Maandag en Woensdag morgen werden we verrast met kleine regenbuitjes.

Doch Donderdag morgen in de vroegte even voor 5 uur brak er een vrij hevig onweer los met harden regen. De eigenlijk bui was nog niet vlak boven de stad, maar meer in Westelijke richting; waarschijnlijk was het centrum van het onweer meer boven Sta. Maria, waar ook de regen het zwaarst is neergekomen. In de stad vieltusschen 5 en 6 uur 20 m. M. daarna bleef het den geheelen morgen kalm doorregenen tot 1 uur 's middags.

Er viel in den tijd van 6 uur 's morgens tot 1 uur nog 14 m. M. Berichten van alle buitendistricten vermelden zwaren regen. Alle dammen staan vol water. Op *Rust* viel 40 m. M.

De Regenmeter van het St. Thomas-College gaf een regenval aan van 33.9 m.M.

Officiëele Berichten.

De Gouvernements-geneeskundige op Aruba J. E. M. Arends is in activiteit hersteld; de Gouvernements-geneeskundige R. M. Robles is eervol ontheven van de verdere waarneming der werkzaamheden van gouvernementsgeneeskundige op Aruba en de heer P. H. Maal, arts alhier, is eervol ontheven van de verdere waarneming van de functien van den gouvernements-geneeskundige R. M. Robles.

Aruba.

Het is te hopen, dat ook Aruba dezer dagen zware regens gehad heeft, want de gezondheidstoestand schijnt daar bepaald ongunstig, wat wel hieruit blijkt, dat op de Noord en Sta Cruz scorbut heerscht, een gevolg van gebrek aan goed drinkwater en plantaardig voedsel, wat natuurlijk weer een gevolg is van de groote droogte.

De groote ophef, die het vorig jaar gemaakt is, van de aanstaande economische opleving van Aruba door de vestiging van de *Lago Petr. Cy* is tot nu niet verwezenlijkt. Wel komen de tankschepen geregeld van Maracaibo en laden de ruwe olie in het moederschip dat ten Westen van Oranjestad bij *Druif* gestationeerd is, en komen de groote tankers de ruwe olie halen en naar Amerika voeren. Maar dat alles geeft te weinig bedrijvigheid en vertier. De meeste Arubianen vinden nog steeds werk op Curaçao hetzij op Newport bij de Phosphaat of op de Isla.

Het werk van de *Lago Petr.* op San Nicolas baai gaat een sukkelgangetje. De baggermachine, die daar werkzaam is, doet niets anders dan wat modder baggeren, doch dat is onvoldoende. Er moeten eerst een paar kalkrotsen opgeruimd worden bij den ingang en eenige ondiepten vooraan in de San Nicolas-baai, opdat groote tankschepen daar kunnen binnenkomen. Zoolang dit niet gebeurt, kan noch de raffinaderij, noch het tankpark aldaar uitgebreid worden, kunnen de groote tankschepen daar niet komen ankeren om de ruwe olie of de olieproducten te komen innemen.

Saint Martin.

Bij den laatsten orkaan, die 22 Juli Puerto Rico en Florida zoo fel geteisterd heeft, was men ook op onze Bovenwindsche eilanden op het ergste voorbereid. Barometer daalde onheilspellend, de zee stond woest, alle ramen en deuren werden goed gesloten en gespijkerd.

Doch gelukkig werd de vrees niet bewaarheid. De orkaan is op grooten afstand gepasseerd zonder schade veroorzaken. Alleen met schrik en angst kwam men vrij.

Wijn voor auto's.

De wijngaardeniers in Italie zijn niet bijster te spreken over de nieuwe verordening van Mussolini, daar zij een groot gedeelte van hun wijnoogst dit jaar moeten afstaan voor de productie van alcohol, welke zal moeten dienen.... ter vervanging van benzine in automobielen. De prefect van Rome waarschuwt den wijnbouwers in Latium tegen het ontduiken van dit voorschrift, aangezien zij kans hebben een bezoek te krijgen van belastingambtenaren.

Het wordt hoogtijd, dat onze **C. I. P. M.** eenige filialen in Italië gaat oprichten om de benzine en gasoline dáár wat meer populair en goedkooper te maken.

Ernstige brand.

Woensdagavond half 12 brak er een hevige brand uit in het perceel hoek Moordenaarstraat en Maanstraat in de Punda.

Sinds een maand is daat een nieuwe fabriek gevestigd, waar vermecelli wordt bereid. De eigenaar van deze fabriek is een Venezolaan de Heer Muños.

Eerst trachtte men onder veel geschreeuw der buren en nieuwsgierigen nog te redden wat mogelijk was, doch toen dat niet meer ging, liet het hoofd der politie aan beide zijden der straat het terrein afzetten. Inmiddels was de motorbrandspuit gearriveerd en deze gaf weldra met zooveel kracht water, dat twee man noodig waren, om het mondstuk vast te houden en op het vuur te richten.

De brandweermannen hebben schitterend werk gepresteerd. Onder het neerstroomend water der spuiten deden zij al 't mogelijke om de belenden de perceelen te beschermen, en trachtten zij met levensgevaar de brandende dakspanten met ijzeren haken naar beneden te trekken. Om het vuur nog spoediger meester te worden, bracht men de waterslang naar het dak van het tegenoverliggende huis, en werd van daaruit de waterstraal op de vuurzee gericht. Onder donderend geraas stortte weldra het dak in, en toen was weldra het vuur bedwongen.

Ten twee uur was alles afgeloopen.

Dit huis is een der oeroude huizen van de Punda, nog met kalk en klinkers gebouwd. Gelukkig; ware het anders geweest, dan zouden die zijmuren onder den vuurgloed het niet uitgehouden hebben en dan had deze brand een veel grooter uitbreiding gekregen.

Iedereen is vol lof over onze brandweer. Ook Gouverneur Brantjes vertoefde van kwart over twaalf tot het einde op het terrein in de onmiddelijke nabijheid van het brandend huis. ZExc. prees de goede werking van den motorspuit en de kranige activiteit van de spuitgasten.

Alle hulde aan die dapperen, ook aan politie en soldaten, die zoo tactvol de orde bewaarden, hulde aan den commandant, wiens organiseerend talent ook hier voor den dag kwam.

Want ofschoon de reorganisatie onzer politie *officieel* nog in het verschiet ligt, zou een dergelijk rustig, dapper, onversaagd, geoefend optreden van de brandweer, politie en soldaten een onmogelijkheid zijn zonder instructie, zonder oefening, zonder discipline.

Onze hulde.

Oorzaak van den brand natuurlijk onbekend.

Schipbreuk.

In de couranten van New York, zegt het *Bol. Com*, worden onder de schipbreukenn bij de laatsten orkaan van 22 Juli ook genoemd de Italiaansche boot *Ansaldo Giorgio*, die dikwijls ook onze haven bezocht. De bemanning dezer boot werd gered door het. SS. *Orizaba* op 8 mijlen van de kust van Florida. Onder die schipbreukelingen waren ook twee Curaçaoenaars nl. CHARLES SWENK en AUGUST MULLER, die beiden tijdens den orkaan en de schipbreuk blijken van veel tegenwoordigheid van geest gaven en veel hulp bij de redding der bemanning presteerden.

De eerste brak daarbij een paar ribben en de tweede werd eveneens in het hospitaal te Habana (Cuba) opgenomen en onder geneeskundige behandeling gesteld.

Watersnood-collecte.

De Heer Mr. G. H. ESKES, secretaris van de Watersnood-commissie alhier maakt bekend, dat hij den dank ontvangen heeft van ZExc. den Minister van Koloniën voor de toegezonden som van 5.911 gld. hier op Curaçao bijeenverzameld voor de door den watersnood in Nederland getroffenen.

Korte-golf.

ZExc. Gouverneur BRANTJES heeft den onderteekenaars van het rekest — ter verkrijging van een goedkoope en snelle verbinding met Nederland door middel van de korte-golf-zender — bericht, dat hij dit rekest met gunstig advies naar den Minister van Koloniën heeft doorgezonden.

Wij hopen nu maar dat de Minister ons ter wille zal zijn.

Alweer zigeuners.

Deze week Woensdag zijn door de *Heinz Horn* van de Hornlijn weer een 25-tal Zigeuners hier aangebracht, komende van San Pedro de Macoris (Sto Domingo). Of dit dezelfde troep is, die een paar weken geleden hier van het land gezet en toen naar Port-au-Prince (Haïti) geëxpediëerd is, weten wij niet.

Bij aankomst van de boot alhier, werd hun door den Procureur niet toegestaan aan land te komen. Maar de boot moest naar Newport phosphaat laden, en zoo is hun na veel onderhandelen en na het storten van een groote waarborgsom toegestaan aan wal te komen op voorwaarde, dat ze per eerste gelegenheid weer vertrekken.

Men zij op zijn hoede, want Zigeuners zijn een gevaarlijk slag van menschenroovers en dieven van professie. Men zegt dat deze troep van Servië afkomstig is.

SS. „San Juan".

Den 15 September a. s. wordt voor de eerste maal hier verwacht het SS. *San Juan*, een passagiers- en vrachtschip, dat door de *Red-D-Line* gecharterd is voor den dienst tusschen New-York — Curaçao — Venezuela.

Gevallen.

Gisteren namiddag is op de *Isla* een Arubiaansche werkman van ongeveer 18 jaar, R. R. afkomstig van de Noord, van een der hooge petroleumtanks gevallen.

Hij werd, met beide armen en een been gebroken en zeer waarschijnlijk met ook inwendige kneuzingen, opgenomen en per ambulance naar het Gasthuis gebracht, waar hij zonder bij kennis gekomen te zijn, nog denzelfden avond ten 10 uur overleed.

BUITENLAND.

Mexico.

Het Land der Wetteloosheid.

Het allernieuwste uit dit land der wetteloosheid is wel dat de regeering-Calles een wetsontwerp indiende om artikel 130 van de grondwet, volgens welk de niet-Mexicaansche priesters uit het land verwezen werden, te veranderen. Volgens de nieuwe grondwet zullen de buitenlandsche priesters niet meer uitgewezen, maar tot een geldboete van 300 pesos en tegelijk tot een gevangenisstraf van 2 jaar veroordeeld kunnen worden. Want de grondslag der staatsorde valt voor deze heeren met de vernietiging der Kerk samen.

Eene in de rechtsorde van den modernen Staat wel totaal ongehoorde wetteloosheid heeft de overste dr. Barras ondervonden. Hij arbeidde tot heden op het Mexicaansche oorlogsministerie. Daar hij tegelijk advocaat was, zoo nam hij de verdediging voor hêt gerecht van Bisschop Zarate van Huetjutla op zich, toen men deze wegens een „critiek" op de wet voor het gerechi gesleept had. Daarop werd Barros op het ministerie van oorlog ontslagen. Men wilde daarmede openlijk toonen, dat geen staatsambtenaar voor een katholiek priester ook zelfs in rechten pleiten mag.

Men zou zich echter vergissen, wanneer men meende, dat de Mexicaansche regeering zich enkel en alleen tegenover de Kerk de grootste willekeur veroorlooft, Er is onlangs in de Ver. Staten een opzienbarend boek verschenen: *„De Brieven van Mevrouw Rosalie Evans uit Mexico."* De uitgeefster is Mevr. Cadden Pettus, de zuster van Mevr. Evans, een voorname Amerikaansche dame, die op aanstichten der regeering door gewone straatroovers vermoord werd.

In die brieven vertelt de ongelukkige vrouw, hoe de roofzuchtige regeeringen jaren lang op alle denkbare wijzen haar bechicaneerd hebben. Het boek geeft een menigte onthullingen over de ongeloofelijke drieste en wettelooze manier, waarop heden in Mexico geregeerd wordt.

De echtgenoot van Mevr. Evans had zich door zijn arbeid aanzienlijke landerijen in Mexico verworven. Toen hij in 1917 stierf, nam de weduwe de zakelijke leiding van zijn bezit over. Gedurende hare afwezigheid werden deze bezittingen echter zonder nadere motiveering door de revolutionare regeering in beslag genomen. De weduwe zocht haar recht. Maar dit was des te moeilijker, waar in dit ongelukkige land de eene revolutie op de andere volgde. Madero werd reeds in 1913 vermoord. Zijn opvolger Huerta werd verdrongen door den candidaat der Ver. Staten, Caranza. Huerta werd uit het land verjaagd en stierf in 1915 in den kerker van El Paso in Texas, waar hij wegens een ondernomen samenzwering tegen de Ver. Staten vastgehouden werd. De regeering-Caranza was de laster en de laagheid zelve, die nauwelijks door de gruwelen der Fransche revolutie of van Sovjet-Rusland overtroffen werd.

⁂

Mevrouw Evans wist van al deze dingen aanvankelijk in het gehnel niets en zoo duurde het een half jaar eer zij goed gewaar werd, dat men haar eenvoudig wilde bedriegen. Zij schreef aan haar zuster, dat zij nog nooit de heerschappij van zulk een kliek, over een gansch land voor mogelijk gehouden had. Er zijn hier menschen aan het roer, zooals men zich slechts kan indenken, dat te Florence ten tijde van Macchiavelli werden aangetroffen.

De gouverneur van den staat Puebla, waarin hare bezittingen lagen, noodigde openlijk de Indianen van de bergen uit, om de landerijen der grondbezitters te plunderen, waarop de gerechtsdienaren van den gouverneur zelf de Indianen weer beroofden.

Eens kwam Berlanga, de minister van Binnenlandsche Zaken uit het kabinet Carranza, naar Puebla en nam toevallig in hetzelfde hotel verblijf, waar ook Mevr. Evans vertoefde. Zij betrad de kamer van den minister, dien ze daar met met zijn raadgevers aantrof. Deze heeren schrokken zoodanig over haar plotseling verschijnen, als was in haar persoon een nieuwe Charlotte Corday met een onder haar boezem verborgen mes voor den minister getreden. Zij bereikte in ieder geval door deze energieke handelwijze, dat minister Berlanga haar heure bezittingen weder deed teruggeven.

Toen Carranza viel, schreef zij 7 Mei 1920 aan haar zuster: „Gisteravond zijn Cabrera van Puebla en een reeks hunner bentgenooten met groote ladingen zilver en andere metalen, die ze uit de kerken gestolen hadden, er van door gegaan....

Ze werden door diplomaten van het soort van den heer Wilson beschermd en mogen de vruchten van hun vierjarige rooverijen geheel en ongestraft behouden. De nieuwe machthebbers — Obregon en diens partijgenooten — zijn echter geen haar beter. Hoogstens in zooverre, dat zij de rooverijen openlijk in eigen naam bedrijven en zoo toch zichzelf eenigermate riskeeren, terwijl Carranza en Cabrera rustig thuis zaten en er in hun slempppartijen slechts aan dachten, hoe zij „wetten" konden maken om het volk uit te buiten.

Daar Mevr. Evans door haar huwelijk een Engelsche werd; zocht zij bij de Engelsche diplomatieke vertegenwoordiging hulp. Cummings, de vertegenwoordiger van Engeland trok zich haar lot aan. Het gevolg was, dat de Mexicaansche regeering de terugroeping van Cummings eischte en dit ook bereikte.

In 1923 nam Obregon door een eenvoudige verordening zonder den minsten rechtsgrond het geheele eigendom van Mevr. Evans in beslag, De vertegenwoordiger der Ver. Staten, dien nu ook de leiding der zaken van Engelsche onderdanen was toevertrouwd, had voor de arme vrouw niets dan leege woorden. Desniettegenstaande gaf zij den moed niet op en bleef haar rechten verdedigen, alleen reeds om te toonen, dat het land niet een buit van tegen het recht indruischende „regeerende" roovers en dieven mocht worden.

Een jong Amerikaan, Dashiel, werd door de houding der regeering zoo verontwaardigd, dat hij zich vrijwillig aanbood de vrouw ter hulp te snellen en verdreef de roovers met het geweer en het pistool in de hand.

Mevr. Evans wilde echter niet, dat deze man zijn leven voor haar op het spel zette: „liever sterf ik zelf," schreef zij aan haar zuster. „Ik beschouw mijn tegenslagen als een heiligen kruistocht voor de moreele gezondmaking van Mexico, en val ik daarbij, welnu, dan geef ik mijn leven voor de verdediging van recht en wet."

⁂

Obregon viel en Calles kwam, de huidige president van Mexico. Mevr. Evans hoorde hem zelf in December 1923 in een redevoering het gruwelijkste bolsjewisme prediken. Calles noodigde daar het volk en de Indianen openlijk uit de „haciendados" — pachthoevenbezitters — uit te plunderen. Met de hulp der Ver. Staten en met wapengeweld werd de „verkiezing" van Calles tot president in 1924 doorgevoerd.

Korten tijd na den terugkeer van Dashiel, werd mevr. Evans in een rijtuig op den landweg door „boeren" aangeroepen en terwijl zij uit het rijtuig wilde stappen, werd zij op een afstand vau tien meter beschoten. Zij viel onder de wielen, waartusschen zich haar losgaand haar verwarde, zoodat haar de huid van het hoofd gereten werd.

⁂

Zulke dingen gebeuren ongestraft in het land, waar de wetten slechts gemaakt worden om het volk uit te zuigen en de kerken te berooven.

Zeer werkwaardig doet bij zulke gebeurtenissen de houding der Ver. Staten aan, die met de misdadige regeering van Mexico door dik en dun schijnt samen te gaan.

Zoo verklaarde tenminste voor kort nog de Aartsbisschop Curley van Baltimore, dat een goed deel der verantwoordelijkheid voor de Mexicaansche gruwelen bij het departement van buitenlandsche zaken der Ver. Staten rust, aan welks spits de bekende vrijmetselaar Kellog staat. De Ver. Staten hebben er belang bij, dat de orde bij hun buren nooit hersteld wordt en evenzoo zien zekere secten en vrijmetselaars der Ver. Staten niet gaarne de versterking van het katholieke Mexico zoo dicht bij hun eigen grenzen.

Receptie ten Gouvernementshuize.

De Gouverneur van Curaçao en Mevrouw Brantjes-Schretlen, zullen allen, die bij gelegenheid van den verjaardag H. M. de Koningin hunne opwachting wenschen te maken, gaarne ontvangen op den 31sten Augustus te 8.30 nam.

De Eerste Luitenant Adjudant,

J. HULST.

1—2

Onze eerste reeks boekenkisten staat gereed naar boord te gaan. Wie helpt ons aan de volgende?

„Apostolaat der Zee".

GEVESTIGD:

Mevrouw M. Quadekker-Maats à Stuling

Tandarts

N. B. Uitsluitend voor dames en kinderen.

Spreekuur van 2—3 uur

FORT AMSTERDAM No. 7.

2—3

Te huur.

Het mooie en geriefelijke heerenhuis (Chobolobo) (gelegen dicht bij de stad) waarin plaats is voor twee families. Het huis heeft twee verdiepingen, verscheidene kamers, badkamer, regenbak, garage en huizingen voor bedienden.

Inlichtingen te bekomen bij

Michael A. Correa

Heerenstraat 25

4—2

WORDT GEVRAAGD:

Les in

Engelsche correspondentie

Aanbiedingen aan Bureau van dit Blad, onder letters **A. C.**

1—2